

Ed.

548. Nefndarálit

[166. mál]

um frv. til l. um breyt. á lögum nr. 45 3. apríl 1963, um Iðnlánasjóð.

Frá minni hl. iðnaðarnefndar.

Það er efni þessa frumvarps, að stofna skuli innan Iðnlánasjóðs sérstaka lánadeild, sem hafi það verkefni að verðbæta innlenda framleiðslu veiðarfæra, og til þess að afla sjóðnum tekna í þessu skyni er gert ráð fyrir að leggja skatt á innflutt veiðarfæri.

Það getur ekki orkað tvímælis, að innlendir veiðarfæraiðnaður þarf nú öflug stuðnings, ef hann á ekki að leggjast niður, en á hinn bóginn teljum við mjög nauðsynlegt, að veiðarfæraiðnaður verði framvegis starfræktur í landinu. Það verður þó að okkar dómi ekki hjá því komizt að hugleiða um leið, hvernig ástatt er um mörg fleiri iðnfyrirtæki, sem þurfa að keppa við erlenda framleiðslu á innlendum markaði án verulegrar tollverndar eða selja vörur sínar á erlendum markaði. Teljum við því fullkomlega tímabært að gera ráðstafanir til stuðnings fleiri slíkum iðnaðarfyrirtækjum en veiðarfæraiðnaðnum einum. Við teljum því rétt að leggja til, að lánadeild sú, er um ræðir við Iðnlánasjóð, hafi viðtækara hlutverk en frumvarpið gerir ráð fyrir, þó að líklegt megi telja, að stuðningur við veiðarfæraiðnaðinn yrði eitt fyrsta hlutverk hennar.

Við teljum enn fremur, að ekki sé kleift að afla þessari lánadeild tekna með því að skattleggja sjávarútveginn, sem þegar er rekinn með halla og haldið gangandi með fjártilfærsluráðstöfunum af hálfu ríkisins, og leggjum við því til, að stofnfé sjóðsins verði lagt fram af greiðsluafgangi ársins 1966.

Í samræmi við þetta leggjum við til, að frumvarpið verði afgreitt með eftirfarandi

BREYTINGUM:

1. 1. gr. orðist svo:

Á eftir 6. gr. laganna komi ný grein, sem verður 7. gr., svo hljóðandi, og greinatala laganna breytist því til samræmis:

Stofna skal í Iðnlánasjóði verðtryggingarsjóð iðnaðarins, er hafi þann tilgang að efla og styrkja iðnað, sem selur framleiðslu sína á erlendum markaði eða keppir án verulegrar tollverndar við erlenda framleiðslu á innlendum markaði.

Ríkissjóður leggur verðjöfnunarsjóði iðnaðarins til sem stofnfé 50 millj. kr. af greiðsluafgangi ríkissjóðs á árinu 1966.

2. 2. gr. orðist svo:

Á eftir 7. gr. laganna, sbr. 1. gr. laga þessara, komi ný grein, svo hljóðandi, og greinatala laganna breytist því til samræmis:

Iðnaðarmálaráðherra setur með reglugerð, að fengnum tillögum Iðnþróunarráðs, nánari ákvæði um starfsemi verðtryggingarsjóðs iðnaðarins. Í reglugerðinni skal ákveða, eftir hvaða reglum skuli veita styrki eða vaxtalaus framlög til iðnaðarfyrirtækja, sem getið er í 7. gr. Styrki þessa skal m. a. veita með það fyrir augum að tryggja viðkomandi fyrirtækjum, svo sem unnt er, á þann hátt það verð fyrir framleiðslu, að rekstur þeirra geti borið sig.

Alþingi, 15. apríl 1967.

Helgi Bergs,
frsm.

Hermann Jónasson.

Gils Guðmundsson.